

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 179

София, 08.01.2014

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НИКОЛАЙ УРУМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ПАНАЙОТ ГЕНКОВ

АЛБЕНА РАДОСЛАВОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

АЛБЕНА РАДОСЛАВОВА

по адм. дело № 16002/2013.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 229 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба от Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр. Варна чрез подписка, представляван от председателя му Юлиан Чолаков чрез адв. Иванов против Определение № 4908 от 02.10.2013г., постановено по адм. д. № 2520/2013г. по описа на Административен съд- Варна с доводи за незаконосъобразност на съдебния акт, искане за отмяната му и връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

В срока по чл. 232 от АПК не са постъпили възражения от насрещната страна. Частната жалба е подадена в срока по чл. 230 от АПК от надлежна страна, за която обжалваният акт е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното определение административният съд е оставил без разглеждане жалбата на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр. Варна чрез подписка срещу неоснователните фактически действия и бездействия на Председателя на Общински съвет – Варна да даде на ИК конкретни указания за констатирани нередности и указания за отстраняване на всяка конкретна нередност, съдържащи се в отказ, обективиран в писмо изх. № ОС13000096Вн-042Вн и е прекратил производството по адм. д. № 2520/2013г. по описа на АС-Варна. С цитираното по-горе писмо на Председателя на ОбС-Варна, адресирано до Инициативния комитет за произвеждане на референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр. Варна, същият орган е заявил, че конкретните нередности са изброени по вид и брой в протокола на Главна дирекция "ГРАО" при МРРБ и са свързани с несъобразяване с императивните изисквания на закона. Според Председателя на ОбС - Варна същият е обвързан с тези констатации и не е компетентен да дава указания по отстраняване на нередностите.

За да прекрати производството по жалбата, съдът е приел, че недаването на конкретни указания за отстраняване констатирани нередности не съставлява фактическо действие или бездействие да се изпълни задължение, вменено пряко от закон – от една страна, а от друга страна – недаването на указания съставлява етап от производството по издаване на крайния акт – решение за произвеждане на местен референдум или отказ за произвеждане на такъв по смисъла на чл. 30-32 от

Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление / ЗПУГДВМС/, поради което на основание чл.64 от АПК не подлежи на самостоятелно обжалване.

Оспореното определение е правилно.

Правилно АС-Варна е приел, че не са налице незаконосъобразни фактически действия на председателя на ОбС-Варна, доколкото недавването на конкретни указания за отстраняване на констатирани от ГД"ГРАО" при МРРБ нередовности е обективизирано в писмо изх. № ОС13000096Вн-042Вн/ 02.07.2013 г. от същия орган, адресирано и безспорно получено от жалбоподателя, тъй като същият в жалбата си се позовава на него. Цитираното по-горе писмо съставлява волеизявление на административния орган, което по дефиниция и по аргумент от чл.250, ал.1 от АПК изключва наличието на фактическо действие, годно за оспорване. Правилно АС-Варна е приел, че не е налице и фактическо бездействие от страна на председателя на ОбС-Варна, което да подлежи на оспорване по реда на чл.257 от АПК.

Законосъобразно съдът е приел, че липсва задължение за председателя на ОбС-Варна да даде исканите от ИК указания, което пряко да произтича по закон. Нещо повече – правилно в писмото си председателят на общинския съвет, позовавайки се на разпоредбата на чл.29, ал.2 от ЗПУГДВМС, е заключил, че по силата на този законов текст не е разписано негово задължение да дава подобни указания, доколкото същият е императивно обвързан от констатациите на ГД"ГРАО".

Правилни са и развитите от административния съд при условията на евентуалност съображения за това, че, дори да се приеме, че са налице оспорените с жалбата фактически действия и бездействия, то и в този случай жалбата срещу тях е недопустима, тъй като тези действия съставляват етап от производството по издаване на краен административен акт - решение за произвеждане на местен референдум или отказ за произвеждане на такъв по смисъла на чл.30-32 от ЗПУГДВМС, единствено подлежащи на обжалване по АПК.

С оглед гореизложеното частната жалба се явява неоснователна, а обжалваното определение на АС- Варна като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 236 във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, трето отделение

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 4908 от 02.10.2013г., постановено по адм. д. № 2520/2013г. по описа на Административен съд- Варна.

Определението не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Николай Урумов

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Панайот Генков

/п/ Албена Радославова

А.Р.